

Höyryt häviävät pilkkireissulla

HELI RAUTANEN

► Kalastus kookuttaa kokeilijan. Harrastus on ukkoutumassa.

TALVIKALASTAJAT myhävlevät parhaillaan tyytyväisenä. Helmikuu on ollut suotuisa kalaonnelle. Kalamiesten tietotoimiston mukaan verkkokalastajat ovat saaneet runsaita kuhasaaliita. Hauki maistuu etenkin vanhemmille ihmisille ja useamman kilon kölliköitä on tarttunut ainakin verkkoihin.

Helmikuun pilviset ja lumipyryiset päivät ovat olleet myös mateen ystäville mieleisiä.

– Lumipyryä sanotaan matikkailmoiksi, kertoo Joutsenon Kalaveikot ry:n puheenjohtaja **Taito Saukkonen**.

Ihan parasta muikkuaikaa ei vielä eletä, sillä Saukkosen mukaan muikkua kalastetaan vasta kevättalvella. Loh-takin Tiurunselällä liikkuu, mutta miehen korviin ei ole kantautunut, että sitä olisi ainakaan kovin paljon saatu. Lahna-apajat ovat parhaimmillaan vasta keväällä.

Pintaonkijat kyllästyvät kesäaikana usein koukkuun tarttuvaan ahveneeseen. Ahven jää myös pilkkiin ja Saukkosen mielestä kalaa ei pidä hyljeksiä.

– Ahven on maukas savustettuna sekä paistettuna. Ja sehän on kalastamisen haaveena – saada maukas kala, filosofoi Saukkonen.

Saukkonen on itse innokas pilkkijä. Hän valmistautuu kalareissulle jo edellisenä päivänä laittamalla pilkkivavat onkivalmiiksi. Maaliskuun puolella teeret jo kupertavat ja auringon nousun seuraaminen jäältä on usein sanoin kuvaamatonta.

– Pilkkiminen on jotenkin tosi rauhoittavaa. Kaikki höyryt häviävät päästä! mies naurahtaa.

Mielenkiintoa kasvattaa se, ettei kalaa aina edes saa. Usein kalamies joutuu kairaamaan useamman reiän, ennen kuin hänet palkitaan. Kalojen perässä kävellään pitkiäkin matkoja, mutta sekään ei haittaa.

”Kaikki höyryt häviävät päästä.”

– Joskus lähden neljältä aamulla ja tulen 12 tunnin päästä takaisin. Jos töissä

tekisi vastaavanlaisen päivän, olisi ihan väsynyt, mutta pilkillä ei uuvu alkuunkaan.

”Nämä ovat sellaisia henkimaailman juttuja.”

Kysymys miksi toinen on kalamies ja toinen ei, saa Saukkosen mietteliääksi. Hän vilkaisee taivaalle ja toteaa:

– Nämä ovat sellaisia henkimaailman juttuja.

Tuttua on, että vieressä kaveri nostaa kalaa jatkuvasti, mutta jos toinen ottaa saman ongen, niin syönti loppuu.

– Sanovat, että se on tekniikkalaji, mutta en tiedä. Ehkä kyse on liikkeestä, siitä miten vapaa nykiä.

Tämä on Saukkosen mielestä juuri se kalastuksen viehtymys.

– Ei kaloja niin vain otetaakaan, tai sitten pitää mennä lohialtaalle.

Hän on huomannut, että kalastusta kokeilevat jäävät usein kirjaimellisesti koukkuun.

– Kun kalastusinto puraisee, niin siihen jää kiinni.

HELI RAUTANEN
heli.rautanen@joutsenolehti.fi

Luonnosta nauttiminen on pilkkimisen suola. Jos saaliiksi saa muutaman kalan, kruunaa se pilkkireissun. Kuvassa Taito Saukkonen.

Yläkoululaisille kalastuskurssi

KALASTUS on vanhemman väen harrastus. Joutsenon Kalaveikot ry:n jäsenien keski-ikä on 53 vuotta. Yhdistyksen puheenjohtaja **Taito Saukkonen** harmittelee, ettei nuoria saada harrastuksen pariin. Vastauskuna ukkoutumiselle yhdistys järjestää Joutsenon keskuskoululla kalastusaiheisen pilottikurssin yläkoululaisille.

Liikunnanopettaja **Sepo Laitamo** puhkuu intoa. Kurssin markkinointi oppilaille onnistui, sillä kurssille ilmoittautui 27 oppilasta,

joista seitsemän on tyttöjä. Kurssia vetävät Laitamo sekä Saukkonen.

– Kurssi ei toteutuisi missään nimessä ilman Taitoa. Hän on loistava ukko, kehuu Laitamo.

Kurssin sisällöt on tarkkaan mietitty ja tarkoitus on tutustuttaa oppilaat pilkkimiseen, pintaongintaan, virvelikalastukseen, uistimenvetoon sekä leiri-elämään.

– Suurin osa kurssilaisista ei ole koskaan ollut teltassa yötä. Me yövyimme

puolijoukkueteltassa. Kun saadaan kalaa, opetellaan kalan käsittely ja tehdään siitä sapuskaa, visio Laitamo.

Hänen mielestä kalastus käy myös liikunnasta.

– On paljon oppilaita, jotka eivät tykkää pallopeleistä. Kalastaminen on liikuntamuotona aivan loistava.

Laitamo ideoi jo seuraavaa kurssia, jossa metsästys otetaan kalastuksen rinnalle. Hänen mukaan koulussa on useampia metsästäviä poikia, joten potentiaalisia kurssilaisiakin olisi.